

Wyjaśnienie dotyczący konieczności zmiany pozwoleń zintegrowanych dla instalacji spalania paliw zadeklarowanych do skorzystania z odstępstw wynikających z art. 146a – 146i ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (dyrektywa IED), źródła spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej od 50 MW powinny od dnia 1 stycznia 2016 r. spełniać – co do zasady – zastrzeżone wymagania emisyjne określone w załączniku V do dyrektywy, które zostały przeniesione do polskiego porządku prawnego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014 r. *w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów* (Dz. U. poz. 1546). Jednakże w przypadku niektórych źródeł istniejących możliwe jest zastosowanie czasowych odstępstw od tej zasady. Warunki i zakres odstępstw określają przepisy art. 146a-146i ustawy – Poś. Istotą każdej z trzech derogacji uwzględnionych w przywołanych przepisach jest to, że w okresie ich trwania do danego źródła nie mają zastosowania wymagania emisyjne wynikające z części I załącznika V do dyrektywy IED, lecz – w drodze odstępstwa – „wielkości dopuszczalnej emisji tlenu azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, wielkości dopuszczalnej emisji pyłu i wielkości dopuszczalnej emisji dwutlenku siarki lub stopnie odsiarczania, które zostały określone w pozwoleniu zintegrowanym jako obowiązujące w dniu 31 grudnia 2015 r.”.

Aktualnie warunki wprowadzania substancji do powietrza dla większości źródeł spalania paliw, do których derogacje będą miały zastosowanie, są określone w pozwoleniach zintegrowanych wydanych przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. zmieniającej ustawę – Poś, transponującej do prawa polskiego postanowienia dyrektywy IED, tj. w pozwoleniach nieuwzględniających wymagań emisyjnych wynikających z tej dyrektywy, ani warunkowych czasowych odstępstw od tych wymagań. Co istotne, obecnie pozwolenia te powinny być – stosownie do art. 28 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy zmieniającej ustawę – Poś – pozwoleniami wydanymi na czas nieoznaczony.

Skorzystanie z odstępstw wynikających z art. 146a – 146i ustawy – Poś wymaga – co do zasady – zmiany pozwolenia zintegrowanego. Zmiana taka będzie potwierdzać czasowe korzystanie z odstępstw w zakresie wielkości dopuszczalnych emisji.

Decyzja udzielająca podmiotowi prowadzącemu instalację pozwolenia zintegrowanego na wprowadzanie substancji lub energii do środowiska jest indywidualnym aktem prawnym konkretyzującym obowiązki tego podmiotu, wyznaczającym granice dopuszczalnego korzystania ze środowiska oraz określającym warunki emisji oraz wielkości dopuszczalnej emisji. Z przepisów ustawy – Poś wynika, że podmiot prowadzący instalację jest zobowiązany do eksploatacji instalacji z zachowaniem warunków pozwolenia. Pozwolenie ze wskazanymi warunkami i wielkościami dopuszczalnej emisji, obowiązuje niezależnie od tego, że zostały przyjęte przepisy mniej lub bardziej korzystne dla danej instalacji. Warunki pozwolenia, których przestrzegania wymagać będzie od prowadzącego instalację zarówno organ wydający pozwolenie, jak i organy Inspekcji Ochrony Środowiska, muszą być zatem zgodne z obowiązującymi przepisami. Oznacza to, że w przypadku źródła objętego jedną z derogacji, o których mowa w art. 146a-146i ustawy – Poś, pozwolenie zintegrowane powinno zawierać warunki zgodne z tymi przepisami, co wymaga odpowiedniej zmiany pozwolenia.

Zmiana taka może być dokonana na wniosek prowadzącego instalację albo w trybie art. 195 ust. 1 pkt 2 ustawy – Poś. Przywołany przepis stanowi, że pozwolenie może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania, jeżeli przepisy dotyczące ochrony środowiska zmieniły się w stopniu uniemożliwiającym emisję lub korzystanie ze środowiska na warunkach określonych w pozwoleniu. W przypadku niewystąpienia przez prowadzącego instalację o stosowną zmianę pozwolenia po pozytywnym zweryfikowaniu przez organ właściwy do wydania pozwolenia wniosku o zastosowanie do danego źródła derogacji, o której mowa w art. 146b ustawy – Poś, organ powinien rozważyć dokonanie zmiany pozwolenia (w celu określenia w nim warunków wynikających z derogacji i po jej zakończeniu), z zastosowaniem art. 195 ust. 1 pkt 2 ustawy – Poś.

Przekazując powyższe stanowisko informujemy że jest ono wyłącznie opinią i nie może być traktowane jako wiążąca wykładnia przepisów.